

มองมุมกลับ ปรับทักษะ สร้างการเรียนรู้

เรื่องโดย ธีรรินทร์ วุฒิชชาติ
นักวิชาการเพิ่มผลผลิต สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

เด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า คำขวัญสุดคลาสสิกที่มักจะได้ยินทุกปีในช่วงวันเด็ก ถึงแม้จะเป็นคำขวัญเก่าๆ ที่เราก็คู่นเคย แต่หากพิจารณาเนื้อความของคำขวัญก็สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการเตรียมคนสู่อนาคต และยังสะกิดเตือนในแง่มุมของการพัฒนาคนได้อย่างทันยุคทันสมัย

RESKILL

เมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมา ได้มีโอกาสไปพูดคุยกับบริษัทแปรรูปอาหารทะเลแห่งหนึ่ง ได้เล่าถึงโครงการที่ได้จับมือกับภาคการศึกษา ในการสร้างบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของแรงงานในอุตสาหกรรม โดยจัดโปรแกรมสำหรับนักศึกษาฝึกงาน หรือนักศึกษาสหกิจอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการคัดเลือกและการมอบหมายโครงการปรับปรุงผลผลิตทางด้านต่างๆ ในองค์กร ให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูล เขียนแผนงาน การปรับปรุง ลงมือปฏิบัติ และนำผลงานมาเสนอกับผู้บริหาร

โปรแกรมนี้นอกจากจะมีกิจกรรมในบริษัทแล้ว ทางสถาบันการศึกษายังสร้างเครือข่ายเพื่อให้นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่อยู่ในคณะที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหาร ได้มานำเสนอผลงาน และเชิญตัวแทนจากบริษัทที่อยู่ใน Cluster เดียวกันนี้มาให้คำแนะนำ เสนอความคิดเห็น รวมทั้งมุมมองและทิศทางของธุรกิจ เพื่อให้ภาคการศึกษาเข้าใจถึงสภาพปัญหาและความต้องการของธุรกิจ ได้นำประเด็นต่างๆ ไปพัฒนาหลักสูตร ถือเป็นตัวอย่างหนึ่งของการปรับตัวแบบบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษา กับภาคธุรกิจ

ผลที่เกิดขึ้นของโปรแกรมนี้นักศึกษา มหาวิทยาลัย และบริษัท ถือว่าได้ประโยชน์ร่วมกัน นักศึกษาได้เห็นภาพการทำงานจริงและเรียนรู้การปฏิบัติงานอย่างจริงจัง ภายใต้แผนงานในระบบของบริษัท มหาวิทยาลัยสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตร และบริษัทได้ทำงานเชิงรุกในการเตรียมคนตั้งแต่ก่อนรับเข้าทำงาน (Pre-Workforce) หลายบริษัทได้นักศึกษาดาร่วงมาทำงานหลังจากนั้นสำเร็จการศึกษาโดยไม่ต้องมีช่วงทดลองงาน และลดการลาออกของพนักงานใหม่ได้ด้วย

“

หากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึง **เด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า** ถ้าเราลองมองในมุมกลับกัน ผู้ใหญ่ในวันนี้ก็เติบโตมาจากเด็กในระบบการศึกษาแบบเดิม ๆ คำถามที่เราควรจะทบทวนในยุคที่การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว คือ **ทักษะ** ของคนในทุกวันนี้ยังเหมาะสมกับงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน และอนาคตหรือไม่?

”

HUMAN SKILLS

ความรู้บางอย่างที่เราได้เคยจำเรียนมากลับไม่ได้นำมาใช้ใน ปัจจุบัน แคมเรายังเจอกับเรื่องใหม่ๆ มากมายที่เราต้องเรียนรู้เพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น การเรียนวิชาเขียนแบบของวิศวกร ที่เคยต้องฝึกกันตั้งแต่เหลาดินสอ คัดตัวอักษร ติดกระดาษ ใช้ไม้ที่ แต่ในปัจจุบันเราสามารถใช้อุปกรณ์ช่วยออกแบบ ด้วยคอมพิวเตอร์ ทักษะแบบเดิมก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป แต่เราต้องเรียนรู้ที่จะใช้งานโปรแกรม รวมถึงอัปเดตโปรแกรมที่พัฒนาฟังก์ชันใหม่ๆ ให้ตอบโจทย์กับงานของเรามากขึ้น

ประเด็นของ Reskilling หรือการปรับเปลี่ยนทักษะให้เหมาะสม กับเทคโนโลยีและลักษณะงานที่เปลี่ยนไปนี้ เป็นสิ่งที่หลาย ประเทศให้ความสำคัญ ถือเป็นการปรับเพื่อเสริมความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศระยะยาว อย่างประเทศสิงคโปร์ ได้ทำโครงการที่ชื่อว่า SkillsFuture โดยรัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมร่วมกับมหาวิทยาลัยและสถาบัน วิชาชีพ สร้างหลักสูตรต่างๆ ที่เสริมทักษะอนาคตสำหรับคน ในชาติได้เลือกเรียน ไม่ว่าจะอยู่ในวัยเรียน วัยทำงาน หรือ แม้แต่วัยเกษียณ ส่งเสริมโดยให้เครดิตในการเรียนฟรี หรือมี ค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงนัก และสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้

“

สำหรับองค์กรต่างๆ ควรต้อง **พัฒนาทักษะในเชิงรุก** กับพนักงานด้วย ทั้งการทบทวนทักษะของพนักงาน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เคารพนิมิตของเรา ไม่ให้หยุดเรียน มีวิธีการค้นหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตัวเอง เพราะในอนาคต จะเกิดความรู้ใหม่ ๆ ที่เราไม่สามารถคาดการณ์ได้ ดังนั้น **ต้องเปิดใจ ไม่ยึดติดกับความรู้** ที่เคยมี **ยืดหยุ่น** และ **ปรับตัว** ให้เข้ากับเทคโนโลยี มี **Digital Skills** **ความคิดสร้างสรรค์** และ **Human Skills** เข้ากับความหลากหลายของโลกที่หมุนไปตลอดเวลา

”

DIGITAL SKILLS

สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้องค์กรต้องมีทิศทางที่ชัดเจน สื่อสารสร้างความเข้าใจกับพนักงาน และระบุทักษะความสามารถสำคัญของพนักงาน สร้างกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการติดตามผลงานเพื่อสร้างแนวทางเป็นบันไดสู่ความสำเร็จให้พนักงานได้พัฒนาระดับตัวเองขึ้นไป